

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **M. Ž.**
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Královéhradecký kraj**
sídlem Bohuslava Martinů 1672/8a, 501 01 Hradec Králové
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2020, č. j. 10923-15/2020-550000-61,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Příslušníci Celního úřadu pro Královéhradecký kraj (dále jen „žalovaný“) zadrželi při kontrole v provozovně, dne 30. 1. 2020 podle § 121 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), tři kusy herního zařízení „Pegasus“. Pojali totiž důvodné podezření, že žalobce prostřednictvím těchto zařízení provozuje hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, aniž disponuje potřebným povolením. Žalobce podal proti uloženému opatření o zadržení věci námitky, které

zamítl ředitel žalovaného výše specifikovaným rozhodnutím. Žalobce napadl uvedené rozhodnutí žalovaného žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce předně uvedl, že je osobou, která pronajala prostor pro provoz soutěží společnosti Development Trade s.r.o. (dále jen „Development Trade“), která je označena i na vstupu do provozovny, a přímo u zadržených zařízení Pegasus je oznámení o užívání prostoru touto společností. Žalobce tuto skutečnost sdělil žalovanému již v rámci námitek v jiném řízení. Žalobce namítl, že má být pouze osobou povinnou, nikoliv kontrolovanou, protože nezajišťuje aktivně podmínky pro provozování soutěží. To si zajišťuje společnost Development Trade sama na základě dohod o provedení práce. Žalobce k těmto závěrům odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 – 38.
3. Žalovaný dosud nerozhodl o námitkách podaných právě společností Development Trade, což žalobce považuje za rozporné s uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, z něhož plyne, že tato společnost je dozorovanou osobou a má tak i právo podat námítky. Žalobce sdělil, že se nedomáhá navrácení zadržených věcí, neboť nemá s věcí nic společného, neúčastní se provozu soutěží Pegasus a jedná se o věci společnosti Development Trade, která se bude domáhat jejich navrácení v rámci jiného řízení.
4. Žalobce považuje za základní důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí skutečnost, že žalovaný neprokázal důvodné podezření pro účely zadržení zařízení dle § 121 zákona o hazardních hrách. Žalobce zejména namítl, že žalovaný nemohl mít důvodné podezření, protože informace, které má dlouhodobě o soutěži Pegasus, důvodnost podezření vyvracejí či zeslabují natolik, že se na důvodné podezření již nelze odvolávat.
5. Žalobce také namítl, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a chybí v něm důvody rozhodnutí. Zejména skutkový stav a zjištění žalovaného jsou v zásadním rozporu s právním hodnocením.
6. Podle žalobce se soutěž Pegasus liší od jiných soutěží, které celní úřady řadí pod tzv. kvízomaty. Soutěž Pegasus nelze podřadit pod definici v zákoně o hazardních hrách, neboť v ní absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře či o prohře. Žalobce považuje za nesmyslný závěr žalovaného, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu. Domnívá se, že žalovaný neučinil žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a v dostatečném rozsahu ověřil principy hry, interakci se soutěžícím, poskytování informací soutěžícím či náhled na průběh soutěže. Důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách přitom musí být pečlivě zdůvodněno a zjištěno na podkladu konkrétních skutečností, přičemž žalovaný musí být schopen vysvětlit, v čem spočívá náhoda v soutěži.
7. Žalovaný v úředním záznamu o zadržení neuvedl, v čem má spočívat náhoda ve smyslu zákona o hazardních hrách a na čem zakládá důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 téhož zákona. Žalovaný se rovněž dostatečně nevypořádal s námitkami ohledně existence důvodného podezření a rozhodnutí je pouze obecného charakteru. Žalobce zejména namítl, že žalovaný se odmítl zabývat náhledem na celý průběh soutěže a tvrzením, že se

nejedná o hazardní válcovou hru, protože soutěžícímu je známo grafické znázornění průběhu jednotlivých kol.

8. Žalobce uvedl, že u soutěže Pegasus je k dispozici náhled na celý možný průběh hry v dovednostní části Tetrix. Poukázal na skutečnost, že v soutěži nefunguje generátor náhody a všechna kola jsou pevně definována předem. Soutěžící má současně při vstupu do hry v dovednostní části Tetrix k dispozici aktuální náhled na celý průběh soutěže a počet kol předem. Je pouze na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu vybere a odehraje. Po odehrání hry Tetrix se soutěžící rozhodne, kterou vizualizaci zvolí, a případně může soutěž opustit bez ztráty finanční částky. Žalobce k těmto závěrům odkázal na rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Plzeňský kraj, č. j. 100767-12/2019-600000-12, a protokol o kontrole Celního úřadu pro Kraj Vysočina, č. j. 110924-10/2019-630000-61.
9. Soutěžící tedy ví přesně například dvacet kol předem v jednotlivých vizualizacích, aniž by ztratil jedinou korunu, ve kterých kolech získá body do vědomostní části soutěže, ve kterém kole získá přímou odměnu a v jaké výši, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole a jakou částku přesně získá v Tetrix odměnách, jaký bude stav jeho kreditu a jakou částku bude mít v Pegasus bance. Je tedy dle žalobce zřejmé, že v průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost, a proto soutěž nelze podřadit pod režim zákona o hazardních hrách. Žalobce dále uvedl, že v soutěži Pegasus je hodnota odměny v každém kole rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola. Soutěžící tak dopředu vždy ví, s jakou částkou může soutěžit skončit.
10. Uvedené principy soutěže jsou popsány v pravidlech soutěže, u nichž museli pracovníci žalovaného odsouhlasit, že se s nimi seznámili. Žalobce proto namítl, že chybí důvodné podezření, že jde o hru, ve které rozhoduje náhoda. Výhra nebo prohra je v soutěži Pegasus pouze a jen otázkou znalostí a dovedností. Soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví, kolik přesně může v soutěži získat podle rozsahu jeho úspěchu. Zná také i postavení symbolů v jednotlivých kolech. O úspěchu a jeho výši tedy nerozhoduje z pohledu soutěžícího žádná neznámá skutečnost nebo náhoda, a to ani částečně. Žalobce se domnívá, že žalovaný nezjistil a nedoložil žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření dle zákona o hazardních hrách, jeho závěry jsou proto nesprávné.
11. Žalobce odkázal za účelem prokázání svých závěrů na pravidla hry, které přiložil k žalobě, a také na znalecký posudek Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině, dle něhož je u soutěže vyloučena náhoda nebo neznámá okolnost.
12. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady soudního řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě proti napadenému rozhodnutí sdělil, že v průběhu kontroly v provozovně žalobce získal smlouvu o podnájmu prostor sloužících k podnikání, č. VDS/2019/00248, dohody o provedení práce, jejichž předmětem je obsluha internetového zařízení, dohody o hmotné odpovědnosti zaměstnance za svěřené prostředky, poučení zaměstnanců o zpracování osobních údajů či upozornění společnosti Development Trade ohledně postupu v případě kontroly. Ve smlouvě o podnájmu prostor se uvádí, že žalobce poskytl zmíněné společnosti k dočasnému užívání část

prostor sloužících k podnikání nacházejících se v kontrolované provozovně. Nájemné činí 35 % z celkového výnosu internetových zařízení. Dále je ve smlouvě specifikováno, že součástí podnájemného jsou paušální platby za internetové připojení, elektrické energie, elektroměr, osvětlení, vodné a stočné, provoz topení a ohřev užitkové vody, úklid společně užívaných prostor a odvoz odpadu. Žalobce je mimo jiné povinen zajistit pro provoz podnájemce funkční internetové připojení.

14. Žalovaný odkázal na právní úpravu v § 5 zákona o hazardních hrách, dle kterého se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry. Žalovaný rovněž citoval z důvodové zprávy k danému ustanovení. Z této úpravy dle žalovaného plyne, že pojem „provozování hazardní hry“ je poměrně široký a jeho účelem je podřídit zákonné úpravě i osoby, které se fakticky podílejí na provozu hazardních her, i pokud by nenaplňovaly znaky provozovatele ve formálním smyslu.
15. Žalovaný zjistil, že žalobce provozuje hostinskou činnost a v jeho provozovně jsou umístěna herní zařízení Pegasus, která obsluhoval on a jeho zaměstnanci, a to včetně výplaty výher hráčům. Zaměstnanci přitom měli současně uzavřenou dohodu o provedení práce se společností Development Trade. Žalovaný se domnívá, že primárním účelem těchto dohod bylo zastříti skutečný skutkový stav a navodit dojem, že faktickým provozovatelem herních zařízení je společnost Development Trade. Současně však uvedl, že i pokud by tomu tak nebylo, přesto by žalobce naplňoval znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce umožnil umístit herní zařízení do své provozovny, zajišťoval jejich připojení k internetu a elektrické síti, zabezpečoval úklid prostor, se svými zaměstnanci zajišťovali obsluhu zařízení a vypláceli výhry. Je proto zjevné, že bez součinnosti žalobce by provoz zadržených zařízení v provozovně nebyl vůbec možný, přičemž žalobce byl na pokračování činnosti finančně zainteresovaný, protože výše příjmů z pronájmu byla závislá na výši zisku z provozovaných zařízení.
16. K námitce nesprávného označení žalobce za kontrolovanou osobu tedy žalovaný uzavřel, že nepochybil, jestliže žalobce označil při kontrole provozovny za kontrolovanou osobu. Poukázal také na skutečnost, že žalobce je jedinou osobou, která má v místě kontroly řádně evidovanou provozovnu. Naproti tomu společnost Development Trade nemá v živnostenském rejstříku nahlášenou žádnou provozovnu. K provozování herních zařízení proto docházelo výlučně v provozovně žalobce. Opačný závěr přitom neplyne ani z žalobcem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 – 38.
17. Následně se žalovaný vyjádřil k námitce, že nemohl mít dostatečné důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že existence důvodného podezření je v protokolu řádně zdokumentována. Podotkl také, že principy hry nelze v průběhu kontroly do detailů ověřovat a odkázal na podporu svého tvrzení na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 151/2019 – 52. Vyřešení sporné otázky, zda zadržené zařízení skutečně vyžaduje povolení, je právní otázkou, která je předmětem navazujícího správního řízení o podezření ze spáchání přestupku.

18. Žalovaný uvedl, že princip hry zadržených zařízení je založený na kombinaci prvku náhody a prvku dovedností či znalostí. Hru je třeba hodnotit jako celek, nikoliv pouze jako dílčí izolované procesy. Podle herních pravidel má hráč možnost dopředu nahlédnout na následující průběh hry, avšak pouze po účasti na hře Tetrix. Žalovaný nerozporuje, že by hra Tetrix neumožňovala náhled na další kolo a že se tento náhled shoduje se skutečností, avšak účast na této hře není podmínkou hry.
19. Žalovaný dále poznamenal, že hra Tetrix je pro zkušeného hráče velmi neatraktivní a zdoluhavá a hráči mohou hrát válcovou hru, aniž by se zúčastnili hry Tetrix a bez jakýchkoliv omezení. Žalovaný považuje za absurdní, že pouhá teoretická možnost několikahodinového ověření průběhu hry před jejím započítáním by hru vyloučila z režimu zákona o hazardních hrách a domnívá se, že zadržení zařízení učinil na základě zákona a v jeho mezích.
20. Žalovaný navrhl, aby krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního. O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný udělili k takovému projednání věci souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
22. Jádrem sporu je v této věci otázka, zda byly splněny podmínky k tomu, aby pracovníci žalovaného postupovali při kontrole v provozovně žalobce podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. zda bylo dáno důvodné podezření, že herní zařízení Pegasus představuje hazardní hru ve smyslu uvedeného zákona.
23. Žalobce k tomu předně namítl, že jej žalovaný neměl označit za osobu kontrolovanou, ale pouze za osobu povinnou, protože aktivně nezajišťuje podmínky pro provozování soutěží. Provoz zajišťuje společnost Development Trade na základě dohod o provedení práce a smlouvy o podnájmu.
24. Krajský soud této námitce nepřisvědčil. Zákon o hazardních hrách výslovně nestanoví, koho lze považovat za kontrolovanou osobu. Nejvyšší správní soud proto odkázal ve vztahu k této problematice ve svém rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 – 38, na úpravu výkonu kontroly orgány moci výkonné obsaženou v zákoně č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Zároveň uvedl, že tento zákon „[...] rozlišuje jednak postavení kontrolované osoby a jednak povinné osoby. Povinnou osobou je podle jeho § 5 odst. 2 písm. a) osoba, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela.“ Povinnou osobou může být dle citovaného rozsudku například osoba, která pouze umožnila provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry tím, že poskytla část stavby k umístění věci.
25. Dozorovanou (kontrolovanou) osobou je poté dle citovaného rozsudku „[...] ten, kdo provozuje hazardní hru, tj. vlastním jménem vykonává činnost uvedenou v § 5 zákona o hazardních hrách, například i tím, že k tomu využívá věc, kterou je oprávněn držet, ať už na základě vlastnického práva, či práva odvozeného [...]“.

26. Rozlišování mezi postavením osoby povinné a osoby kontrolované je podstatné z hlediska odlišných práv a povinností, které těmto osobám ze zákona náleží. Pouze osoba dozorovaná tak může například podat písemné námitky proti uloženému opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 5 zákona o hazardních hrách. Současně však není nezbytná její přítomnost při kontrole v době zadržení věci, jak plyne z výslovného znění poslední věty § 121 odst. 1 téhož zákona, a postačí tedy přítomnost osoby, která má věc v době zadržení u sebe.
27. Provozováním hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách je „[...] vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.“
28. Krajský soud se ztotožnil s postupem žalovaného, který v projednávané věci jednal s žalobcem jako s osobou kontrolovanou. Žalobce totiž naplnil definici provozování hazardní hry podle § 5 zákona o hazardních hrách, protože umožnil umístění herních zařízení ve své provozovně, zajišťoval jejich připojení k internetu a elektrické síti, zabezpečoval úklid prostor a žalobce spolu se svými zaměstnanci zajišťoval obsluhu herních zařízení a vyplácení výher. Tyto skutečnosti žalobce sdělil v rámci podání vysvětlení dne 30. 1. 2020 v 17.00 hodin (viz záznam o podaném vysvětlení, č. j. 10923-10/2020-550000-61). Dále lze poukázat na skutečnost, že výše podnájemného činí 35 % z celkového výnosu herních zařízení, tedy žalobce je přímo finančně závislý na jejich provozu. Je tedy zřejmé, že žalobce se fakticky podílel na vykonávání činnosti ve smyslu výše citované definice v § 5 zákona o hazardních hrách. Tento závěr tak nemohou zvrátit ani žalobcem předložené dokumenty v podobě smlouvy o podnájmu a dohod o provedení práce, protože neodráží skutečný stav, jak jej zjistil žalovaný při výkonu kontroly.
29. Žalobce současně upozornil na skutečnost, že žalovaný dosud nerozhodl o námitkách podaných společností Development Trade. Z předloženého správního spisu je zřejmé, že námitky proti úřednímu záznamu o zadržení věci podal žalobce a současně také společnost Development Trade. Přílohou podání byla i plná moc ze dne 23. 7. 2019, kterou žalobce zmocnil advokáta Mgr. Michala Varmužu, aby jej zastupoval v daném správním řízení, a dále také plná moc ze dne 1. 2. 2019, kterou společnost Development Trade rovněž zmocnila advokáta Mgr. Michala Varmužu k zastupování v daném správním řízení. Žalovaný následně doručil napadené rozhodnutí, kterým rozhodl o podaných námitkách, do datové schránky advokáta dne 2. 3. 2020. V napadeném rozhodnutí současně uvedl, proč považuje za kontrolovanou osobu pouze žalobce a nikoliv společnost Development Trade. Krajský soud na tomto místě poznamenává, že žalobce a společnost Development Trade podali totožné námitky proti úřednímu záznamu o zadržení věci. Žalovaný při skončení věci postupoval v souladu s pravidly pro doručování podle § 19 odst. 1 a § 20 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a vyrozuměl o výsledku řízení nejen žalobce, ale prostřednictvím jejího zmocněnce i společnost Development Trade. Žalovaný tedy o námitkách žalobce a společnosti Development Trade rozhodl, tuto společnost nicméně opomenul uvést v záhlaví napadeného rozhodnutí, ve kterém označil pouze žalobce. Krajský soud k tomu podotýká, že pokud společnost Development Trade považuje postup žalovaného při

vyřízení námitek za vadný, může se proti tomu sama bránit postupem stanoveným příslušnými procesními předpisy. Žalovaný však tímto postupem nijak nezasáhl do práv žalobce.

30. Žalobce dále namítl, že žalovaný nemohl mít dostatečné důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách pro zadržení zařízení se soutěží Pegasus, protože informace, které má dlouhodobě k dispozici, důvodnost podezření vyvracejí či zeslabují natolik, že se na něj žalovaný již nemůže v případě soutěží Pegasus dovolávat. Soutěž Pegasus nelze dle žalobce zařadit pod pojem tzv. kvízomatů dle zákona o hazardních hrách, neboť v ní absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře či o prohře. Napadené rozhodnutí je dle žalobce vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a chybí v něm důvody rozhodnutí.
31. Krajský soud na úvod konstatuje, že napadené rozhodnutí netrpí vadami v podobě vnitřní rozpornosti a nepřezkoumatelnosti z důvodu absence důvodů rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24, a ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63).
32. Současně však nedostatečné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není důvodem pro jeho zrušení, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014 - 48). Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, z jakých podkladů žalovaný vycházel a jaké skutkové okolnosti jej vedly k vyslovení právních závěrů a k vydání rozhodnutí. K tomu krajský soud odkazuje na vlastní posouzení žalobních námitek v odůvodnění rozsudku, při němž vycházel ze zjištěného skutkového stavu a shromážděných podkladů. Tato část námitek tedy není důvodná.
33. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je dozorující orgán „*povinen zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Dozorující orgán ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství.*“
34. Příslušníci žalovaného na základě kontroly v provozovně žalobce shledali, že existuje důvodné podezření, že žalobce jako kontrolovaná osoba porušuje § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, dle něhož se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona. Zákon o hazardních hrách obsahuje definici hazardní hry v § 3 odst. 1, podle kterého se hazardní hrou rozumí „*bra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*“

35. Podle důvodové zprávy k zákonu nemusí být náhoda „v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody.“ (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o hazardních hrách, Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013 – 2017, sněmovní tisk 578/0, část č. 1/4).
36. Krajský soud předně podotýká, že pro případ zadržení věci ve smyslu citovaných ustanovení zákona o hazardních hrách není třeba postavit najisto, že kontrolovaná osoba skutečně provozuje hazardní hru, ale stačí k tomu „pouhé“ důvodné podezření. Je proto třeba odmítnout jako neopodstatněné ty požadavky žalobce, podle kterých by měl žalovaný mít důvodné podezření od počátku velmi pečlivě zdůvodněné, zjištěné na základě konkrétních skutečností, musí být schopný vysvětlit, v čem spočívá náhoda v soutěži (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2021, č. j. 2 As 266/2020 - 52).
37. Žalovaný by měl disponovat dostatečně konkrétními informacemi až v okamžiku, kdy hodlá zahájit správní řízení ve věci spáchání přestupku. Zda bude důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách potvrzeno či vyvráceno, je tedy věcí případného navazujícího správního řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 - 55).
38. Krajský soud dále konstatuje, že lze považovat podezření žalovaného o možném porušování zákona o hazardních hrách za důvodné, protože z pokladů, které jsou součástí správního spisu, jednoznačně vyplývá, jakým způsobem příslušníci žalovaného získali podezření, že žalobce provozuje hazardní hru bez povolení [§ 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách]. Žalobce současně nepředložil žádné povolení k provozování hazardní hry. Jde zejména o dokumentaci průběhu kontroly uskutečněné dne 30. 1. 2020 v provozovně v podobě fotografií a videozáznamů jednotlivých kontrolních nákupů, tj. kontrolních her provedených na zařízeních Pegasus. Žalovaný zaznamenal průběh těchto kontrolních her v protokolu o kontrole, ve kterém zejména uvedl, že prvek náhody je spatřován v tom, že při spuštění jedné hry (protočení) nastává výhra nebo prohra závislá na postavení symbolů na herních liniích, přičemž účast na hře Tetrix není podmínkou hry. Výše výhry prezentovaná hodnotou Tetrix je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Žalovanému proto vzniklo důvodné podezření, že žalobce porušuje povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, tedy že provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení.
39. Krajský soud se neztotožnil ani s tou částí žalobní námitky, dle které v soutěži Pegasus absentuje prvek náhody či neznámé okolnosti ve smyslu zákona o hazardních hrách a nelze ji tak podřadit pod režim tohoto zákona. Jak nicméně soud poznamenal již výše, předmětem soudního přezkumu v projednávané věci není přítomnost či nepřítomnost prvku náhody v zařízeních se soutěží Pegasus, ale zejména to, zda existovalo důvodné

podezření opravňující žalovaného k zadržení herních zařízení. Pakliže ale žalobce v tomto řízení namítl, že prvek náhody v soutěži Pegasus absentuje, krajský soud s ním nesouhlasí a poukazuje na rozsudky správních soudů, které se povahou zařízení s označením Pegasus (tedy i přítomností prvku náhody) již zabývaly. Lze uvést například rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 151/2019 - 52, ve kterém se soud vyjádřil k prvku náhody v předmětném herním zařízení, a který potvrdil již i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019 - 63. Krajský soud tento závěr cituje, aby nevznikly nedůvodné pochyby o kontextu toho kterého výroku:

„[ž]alobci lze částečně přisvědčit v tom, že tvrzení, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, neodpovídá skutkovým zjištěním, jak vyplývají z protokolu o kontrole. Vzhledem k tomu, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odebrat potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry, nelze tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v této části je tedy závěr žalovaného skutečně nesprávný. Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře Tetris, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

Jinými slovy tak soud konstatuje, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobci hovoří, (přínejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. O tom, že taková možnost tu pro soutěžícího je (tedy přejít bez dalšího „na válce“), se soud přesvědčil např. z videozáznamu o kontrolním nákupu, který je součástí správního spisu (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz odstavec 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).

40. Tento závěr poté potvrdil Nejvyšší správní soud ve svém nedávném rozsudku ze dne 28. 6. 2021, č. j. 2 As 266/2020 - 52, a to právě s odkazem na citovaný rozsudek. Pokud jde o skutečnost, že tzv. nenáhodný prvek soutěže lze přeskočit z vlastního rozhodnutí účastníka hry, ověřil ji i zdejší soud v aktuálním řízení z videozáznamů zachycujících kontrolní nákupy na všech třech zadržených zařízeních Pegasus.
41. Nadto je možné uvést, že správní soudy se již věnovaly i přezkumu rozhodnutí celních orgánů, v nichž příslušné správní orgány shledaly provozovatele herních zařízení Pegasus vinnými z přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách (provoz hazardní hry v rozporu s § 7 odst. 2 téhož zákona), což učinily ve zmíněném navazujícím správním řízení, ve kterém se přítomnost prvku náhody hodnotí podrobněji. Například Krajský soud v Plzni posuzoval v plném rozsahu v rozsudku ze dne 26. 3. 2021,

č. j. 77 A 103/2020 - 175, zda herní zařízení Pegasus splňuje definici hazardní hry v zákoně o hazardních hrách, tedy zda spadá pod regulaci tohoto zákona, a to za účelem zjištění odpovědnosti provozovatele zařízení za výše uvedený přestupek. Zdejší soud odkazuje zejména na tento závěr (body 37 a 40 citovaného rozsudku):

„Hru Pegasus je tedy třeba posuzovat komplexně. Z takového posouzení jednoznačně vyplývá, že splněn je v projednávané věci i druhý zákonný znak hazardní hry, tj. že se návratnost této částky nezaručuje. Ani v tomto případě není účelné pomyslně rozdělovat celou hru Pegasus do jejích jednotlivých fází, tj. Tetrix, Vizualizace, Pegasus banka a tvrdit, že ve fázi Tetrix nedochází k finančním pohybům, ve fázi Vizualizace dochází dokonce ke zvýšení vkladu a následná část Pegasus banka je vlastně vědomostní soutěž, takže už je jen na samotném hráči, zda výhru získá nebo ne. Takový výklad je veden čistě účelovou snahou obejít regulaci ZHH. Podstatné totiž je, že hráč před započítím hry musí do zařízení Pegasus vložit sázku, jejíž vrácení postupem hry nemá zaručeno.“

„[...] sama hra Tetrix má sloužit přinejlepším jako zástěrka v podobě vytvoření zdánlivé možnosti hrát Pegasus jakoby bez přítomnosti náhody, ale s tím, že využití této možnosti je v zamýšleném, běžném provozu zcela nepravděpodobné a fakticky nerealizovatelné.“

42. Lze proto k této námitce uzavřít, že uvedené závěry správních soudů lze bez výjimky aplikovat na zadržená herní zařízení a krajský soud současně neshledal v projednávané věci žádný důvod pro postup, kterým by se od těchto závěrů jakkoliv odchýlil.
43. Žalobce navrhl provedení důkazů za účelem prokázání svých závěrů ohledně absence prvku náhody v soutěži Pegasus. Krajský soud neposoudil jejich provedení jako nezbytné pro účely projednávané věci, protože veškeré skutkové okolnosti zjistil z obsahu správního spisu. Ve světle výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu se krajský soud domnívá, že jejich provedení by bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou procesní ekonomie, protože navržené důkazy by nemohly poskytnout nová zjištění, která by v řízení o přezkumu rozhodnutí o námitkách proti zadržení věci vyvrátily důvodné podezření žalovaného.

V. Závěr a náklady řízení

44. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. října 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu